

Amm til § 26: Andre og overordentlige Statsudgifter.

ad III. 1., 2. og 3. Som for Finantsaaret 1886—87.

ad III. 4. Idet man med Hensyn til Folkemusæets Ordning, dets senere Erhvervelse og den i det forløbne Aar udfoldede Virksomhed til Musæets Fremme kan henbive dets til en i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1886—87 optagen Medvejledning, dets til en udførlig Beretning om disse Forhold, som er tilstillet Kirke- og Undervisningsministeriet og i sin Tid vil blive forelagt Finantsudvalget, skal man med Hensyn til Statens Stilling overfor Musæet bemærke, at man paa dertil fra Direktøren for Musæet for de nordiske Oldsager givne Foranledning havde tilkjendegivet Musæets Bestyrelse, at man maatte gjøre Tilstaaelser af fremtidige Statstilskud afhængige af, 1) at Bestyrelsen nøie iagttog, at der ikke i Musæet optoges saadanne Gjenstande, om hvilke det maa antages, at de ere forarbejdede og komme i Brug før Aaret 1660, idet man ved at hbe sin Medvirking til Erhvervelsen af Statstilskuddet til Folkemusæet selvfølgelig havde forudsat, at denne Samling ikke i nogen Henseende skulde komme til at konkurrere med Musæet for de nordiske Oldsager; 2) at der ved Folkemusæet førtes et nøiagtigt Inventarium, saaledes at enhver indkommen Gjenstand behørig nummereredes og beskrevs med de fyldestgørende Oplysninger om dens Oprindelse. Endelig henstillede man, at Musæets Plan udvidedes til ikke alene at omfatte Bønde- og Borgerstandens Kulturhistorie, men at tillige de Adelen og Geistligheden vedrørende Gjenstande optoges i Musæet, hvad der maatte findes saa meget naturliggere, som der umulig lader sig drage nogen bestemt Grænse imellem den for Borgerstanden og for de andre Stænder eiedommelige Kultur. Da Bestyrelsen for Folkemusæet har erklæret sig villig til at imødekomme de to nævnte Forordninger og derhos vil virke hen til Musæets Udvidelse efter sidstnævnte Plan, saasnart de fornødne Midler haves, og man har faaet en yderligere Garanti deri, at der som Delegeret for Musæet for de nordiske Oldsager vil blive optaget i Folkemusæets Bestyrelse en Embedsmand fra førstnævnte Musæum, som skal tages paa Raad i alle Spørgsmaal om Kunstaffæjer og Omordninger, har man troet fremdeles at burde søge Musæet tillagt et Tilskud af Statskassen, som man under Hensyn til dets for Tiden høist ugunstige økonomiske Forhold samt til den store nationale Betydning, en Samling af denne Art altid vil have, har troet fremdeles at burde foreslaa ansat til 15,000 Kr.

ad III. 5. Efterat der i de sidst afvigte 4 Finantsaar har været tilstaaet Tegner Mejsborg en aarlig Understøttelse af 1,500 Kr. til Indsamling af Skitser og Opmaalinger m. m. som Forarbejder til Udgivelsen af et kulturhistorisk Afbildningsværk over Fortidens verdslige Bygninger, har man modtaget et Andragende fra ham om, at der i de følgende to Finantsaar maa blive tilstaaet ham en lignende aarlig Understøttelse til Bearbejdelse af et Afhvit af det indsamlede Materiale. Som Resultat af Indsamlingen foreligger 1,600 Skitser og Opmaalinger samt 2,500 Foliostre Uddrag af Aktstykker, og om selve Andragerens Virksomhed og Foretagendets Betydning har Geheimearkivar Jørgensen i en i Anledning af Andragendet afgiven Erklæring udtalt, at Tegner Mejsborg med stor Udholdenhed og Samvittighedsfuldhed har forfulgt sit Formaal, og at det i høi Grad maa anbefales, at han sættes i Stand til at fuldføre det paagjældende Arbejde. Professor Dahlerup har ogsaa paa det varmeste anbefalet Mejsborgs utrættelige Virksomhed som værdig til Paastjømelse og Opmuntring. Andrageren forventer, at der i Aaret 1888 vil kunne foreligge et Værk over Afdelingen „Bønder og Bøndergaardene i det 16de og 17de Aarhundrede“, der vil kunne afgive en Maalestok for hans Virksomhed.

ad III. 6. Herom henbives til Anmærkningerne til Forslag til Finantslov for 1885—86.

ad III. 7. 1ste Bidrag bevilget ved Finantsloven for 1884—85.

ad III. 8. Da der, siden der første Gang ved Loven af 23de April 1881 for Finantsaarene 1881—82 og 1882—83 bevilgedes af Statskassen et Beløb af 300,000 Kr. aarlig til Skolefondene til Lønningsstillæg til Lærere og Lærerinder — et Beløb, som ikke senere er blevet forhøjet, — er blevet oprettet en betydelig Mængde nye Lærer- og Lærerindeembeder, hvad der har havt til Følge, at den enkelte Lærers Andel i Tilskudet Aar for Aar er blevet ringere, har man allerede i længere Tid havt Opmærksomheden henvendt paa Spørgsmaalet om en Forhøielse af den paagjældende Konto; i den nærmeste Fremtid og saaledes første Gang for Finantsaaret 1887—88 vil Forholdet stille sig end-